

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVII. — Wydana i rozesłana dnia 27. października 1897.

Treść: (M 249—251.) 249. Rozporządzenie, tyczące się egzekucji na obligacyach publicznych, na oznaczone imiona opiewających lub przez położenie ostrzeżenia (winkulowanie) na pewien wyraźny cel przeznaczonych. — 250. Rozporządzenie, tyczące się prowadzenia egzekucji na pretensyach do skarbu lub do funduszu pod zarządem publicznym zostającego. — 251. Rozporządzenie w przedmiocie postępowania z zastawami lub przelewami dobrowolnie danymi a tyczącymi się pretensyj do skarbu państwa, płatnych w kasach państwa.

249.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu z dnia 24. października 1897,

tyczące się prowadzenia egzekucji na obligacyach publicznych, na oznaczone imiona opiewających lub przez położenie ostrzeżenia (winkulowanie) na pewien wyraźny cel przeznaczonych.

W przedmiocie wykonania postanowień zawartych w artykule XV ustawy z dnia 27. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 78), tyczących się prowadzenia egzekucji na obligacyach publicznych, na oznaczone imiona opiewających, albo na pewien wyraźny cel winkulowanych lub w zachowanie złożonych, rozporządza się na zasadzie artykułu XLI. tejże ustawy, co następuje:

§. 1.

Przepisy §§. 1 aż do 3 rozporządzenia Ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 2. lipca 1859 (Dz. u. p. Nr. 120), tyczące się prowadzenia egzekucji na obligacyach publicznych, na oznaczone imiona opiewających albo na pewien wyraźny cel winkulowanych, tudzież wyjednywania zapowiedzenia sądowego co do takich obligacyi zachowując się w mocy także po wejściu w wykonanie Ordynacji egzekucyjnej, w ten sposób, że:

1. kasę publiczną, w której kapitał jest ulokowany, tudzież Władzę lub instytucję, której kasa ta bezpośrednio podlega, uwiadomić należy z urzędu zapomocą formularza Nr. 1 także o każdym stowarzyszeniu do §§. 253 i 257 Ordynacji egzekucyjnej uskutecznionem zajęciu obligacyi publicznych na imię opiewających albo na pewien wyraźny cel winkulowanych;

2. w miejsce egzekucyjnego przysądzenia lub wydania obligacyi lub odsetek wprowadza się sądowe przekazanie (§. 303 i n. Ordynacji egzekucyjnej) wierzytelności z zajętej obligacyi;

3. na obligacyach takich można będzie na przyszłość kłaść zapowiedzenie tylko w miarę dopuszczalności zapowiedzenia sądowego (§. 379, l. 3 i 385 i n. Ordynacji egzekucyjnej);

4. obligacye zajęte mają być sprzedawane według przepisu §§. 268 i 270 Ordynacji egzekucyjnej;

5. obligacyi publicznych na rzecz skarbu lub funduszu krajowego jako kaucja winkulowanych lub w zachowanie złożonych nie wolno sprzedawać, dopóki dotyczący stosunek obowiązkowy nie skończy się a roszczenia do zwrotów, gdyby się okazały, nie zostaną drogą administracyjną ustalone (§. 265 Ordynacji egzekucyjnej), i

6. jeżeli odsetki lub kapitał płatne są w innej kasie, nie w tej, w której kapitał jest ulokowany, sąd uwiadomić ma zawsze najpierw kasę wypłacającą, w razie potrzeby z zastosowaniem szybszego sposobu doręczenia.

Formularz Nr. 1.

§. 2.

Władza lub instytucja, której kasa wypłacająca podlega bezpośrednio, otrzymawszy zakaz płacenia lub zapowiedzenie, tudzież uwiadomienie o zajęciu obligacji na oznaczone imię opiewającej lub winkulowanej, od której odsetki wypłacają się za kwitem, winna kazać zapisać w swoich książkach jako zakaz płacenia i kasię wypłacającej polecić wykonanie tego zakazu płacenia albo zapowiedzenia a to telegraficznie, jeżeli wierzyca prowadzący egzekucję (strona zagrożona) uczynił wniosek w tej mierze a koszta są pokryte.

Jeżeli według stanu rejestrów wykonanie jest niemożelne, Władza lub instytucja asygnująca uwiadomić ma Sąd o przeszkodach wykonania celem oznajmienia ich wierzycielowi egzekucję prowadzącemu lub wnioskodawcy. Jeżeli wykonanie jest wprawdzie możliwe, ale Władza lub instytucja o zakazie płacenia (zapowiedzeniu) uwiadomiona, poczytuje prowadzenie egzekucji na zastawionej obligacji za niezgodne z istniejącymi przepisami, może zakaz płacenia (zapowiedzenia) zbijać drogą rekursu (§§. 294, 295 Ordynacyi egzekucyjnej).

Gdy idzie o pretensję do skarbu lub do funduszu, zostającego pod zarządem publicznym, można w przypadku wzmiarkowanym w ustępie poprzedzającym zamiast podania rekursu uwiadomić urzędownie sąd egzekucyjny, że według istniejących w tej mierze przepisów, prowadzenie egzekucji jest niedopuszczalne (§. 39, ustęp 2 Ordynacyi egzekucyjnej).

§. 3.

Pierwszeństwo praw zastawu, nabytych na obligacyjach w §. 1 oznaczonych, ocenia się w takim razie, jeżeli odsetki płatne są za kuponami, tak co do samejże obligacji, jak i co do odsetek, podług chwili wykonania zajęcia (§§. 253, 256, 257 Ordynacyi egzekucyjnej).

Jeżeli odsetki od takich obligacji pobierane są z kasy publicznej bez kuponów, decydującą dla stopnia pierwszeństwa nabytych praw zastawu jest chwila, w której wydany na rzecz poszczególnych wierzycieli egzekucję prowadzących zakaz płacenia lub, jeżeli nastąpiło opisanie rzeczy egzekucyjnie zajętej, uwiadomienie o uczynieniu onego (§. 2) nadeszło do Władzy lub instytucji uprawnionej do asygnowania kapitału obligacji i odsetek (§. 295 i 300 Ordynacyi egzekucyjnej, artykuł XV ustawy zaprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną). W podobny sposób oceniać należy stopień pierwszeństwa praw zastawu także wtedy, gdy prowadzona jest egzekucja na takichże obligacyjach sądownie depozowanych.

Jeżeli do Władzy lub instytucji asygnującej nadają w tym samym dniu zakazy płacenia lub

oznaczone w powyższym ustępie uwiadomienia o dokonanem zajęciu na rzecz rozmaitych wierzycieli, tyczące się tej samej obligacji, od której odsetki pobierane są za kwitem, prawa zastawu uzasadnione takowemi, są pod względem stopnia pierwszeństwa równorzędne.

Stopień pierwszeństwa praw zastawu na zapisach dłużu państwa na imię opiewających lub winkulowanych albo na takichże obligacyjach, których spłacenie państwo wzięło na siebie, ocenia się podług chwili nadziejścia zapowiedzenia sądowego a w przypadku zajęcia podług chwili nadziejścia do c. k. Dyrekcyi dłużu państwa uwiadomienia o wykonaniu zajęcia.

§. 4.

Gdy do kasy mającej spłacić obligacje w §. 1 oznaczone lub wypłacać odsetki od nich, nadają sądowe zakazy płacenia lub zapowiedzenia, takowa winna wstrzymać wypłatę płatnych kwot aż do dalszego zarządzenia tej Władzy lub instytucji, która powołana jest do asygnowania wypłaty.

Uchwałę sądową przekazującą może kasa wykonać dopiero po piśmieńszym zarządzeniu rzeczonej Władzy lub instytucji.

§. 5.

Po sprzedaniu obligacji publicznej na imię opiewającą, lecz nie jako kaucja na rzecz skarbu lub funduszu krajowego winkulowanej, potwierdzić należy urzędownie (§. 268, ustęp 6 Ordynacyi egzekucyjnej) na samejże obligacji sprzedaż i przejście własności na nabywcę, który powinien być dokładnie oznaczony, a potem niezwłocznie ten papier wartościwy oddać lub posłać do Władzy lub instytucji do tego uprawnionej, iżby zarządziła przepisanie na imię nowego właściciela. Gdyby od blankietu lub za przepisanie przypadała należytość, opłaca się takową z kwoty, którą sprzedaż przyniesie.

§. 6.

Gdy chodzi o zapisy dłużu państwa lub o obligacje, których spłacenie państwo wzięło na siebie, takowe w przypadku §. 5 wzmiarkowanym posłać należy do c. k. Dyrekcyi dłużu państwa z dołączeniem wykazu wygotowanego podług formularza Nr. 2. Posłać można w Wiedniu przez c. k. Urząd depozytowy cywilno-sądowy, poza obrębem Wiednia przez dotyczący c. k. Urząd podatkowy, tam zaś, gdzie istnieje c. k. kasa krajowa (kasa główna krajowa, kasa skarbową krajową, urząd płatniczy krajowy) przez tę kasę.

§. 7.

Władza lub instytucja wyżej wzmiankowana (§§. 5 i 6) może na prośbę nabywcy zarządzić za- miast przepisania obligacji, wyzwolenie onejże, to jest wymianę za papiery na okaziciela opiewające, jeżeli zaś takowe podlegają losowaniu, za zwrotem kosztów druku. Koszta druku ponosi nabywca.

§. 8.

Gdy obligacja sprzedana nadjejdzie w celu przepisania na inne imię lub wyzwolenia, Władza lub instytucja asygnująca winna posłać niezwłocznie sądowi egzekucyjnemu wykaz zapisków wciągniętych z powodu sprzedanej obligacji.

Przesłania tego wykazu nie można odwlekać z tego powodu, ponieważ przepisanie na inne imię nie może być natychmiast uskutecznione.

Wykaz ten sporządzić należy na podstawie zapisków książkowych, tudzież otrzymanych sądowych zakazów płacenia z oznaczeniem chwili ich nadjęcia, dokładnie podług kolej pierwszeństwa. Oprócz szczególnych znamion obligacji (kategorie, kwoty kapitału, zaległych odsetek itp.) zamieścić należy w wykazie wszyskie zapiski, które jak udowodnione dokumentami zmiany we własności lub prawie pobierania odsetek albo prawa zastawu pozaśadownie nabyte (§. 1368 p. k. u. c.) dostarczają wyjaśnień co do praw na obligacji przez trzecie osoby nabytych, tak też, gdy idzie o papiery nie winkulowane na rzecz skarbu lub funduszu krajowego, wyjaśniają istnienie innego węzła odpowiedzialności. Sąd egzekucyjny winien wziąć wykaz za podstawę rozdziału sumy przez sprzedaż uzyskanej.

§. 9.

Władza lub instytucja asygnująca winna w razie przepisania lub wyzwolenia wykreślić wszystkie zapiski a obligację przepisaną na inne imię lub wyzwoloną posłać lub kazać wydać sądowi egzekucyjnemu.

§. 10.

Celem uzyskania zezwolenia na sprzedaż papierów wartościowych na rzecz skarbu lub funduszu krajowego jako kaucja winkulowanych lub w zachowaniu złożonych, winien wierzyciel egzekucję prowadzący udowodnić świadectwem urzędowem, że dotyczący stosunek obowiązkowy skończył się i roszczenia do zwrotu, gdyby się okazały, zostały drogą administracyjną ustalone.

W tym celu winien najpierw podać prośbę do tej Władzy, która uprawniona jest do wydania za-

chowywanej lub do wyzwolenia winkulowanej obligacji a to z przytoczeniem zasady prawnej i z udowodnieniem nabytego prawa zastawu.

§. 11.

Jeżeli obligacje tego rodzaju złożone są w zachowaniu urzędowem, Władza kaucyjna, otrzymawszy uchwałę, mocą której sprzedaż została dozwolona, winna posłać te obligacje sądowi egzekucyjnemu.

§. 12.

Jeżeli roszczenia do zwrotu, na których pokrycie miała służyć obligacji na rzecz skarbu lub funduszu krajowego jako kaucja winkulowana lub w zachowanie złożona, zostały ustalone przy skończeniu się stosunku obowiązkowego, uwiadomić należy o tem za pośrednictwem Władzy administracyjnej wszystkie osoby, które na obligacji nabyły prawo zastawu (§. 265, ustęp 2, Ordynacyj egzekucyjnej).

§. 13.

Sprzedaż papierów wartościowych, winkulowanych jako kaucja małżeńska wojskowego, może być dozwolona dopiero wtedy, gdy węzeł kaucyjny zostanie rozwiązany i wierzyciel egzekucję prowadzący winien sądowi egzekucyjnemu przełożyć w tym względzie świadectwo urzędowe właściwej Władzy (c. i k. wspólnego Ministerstwa wojny, c. k. Ministerstwa obrony krajowej, król. węgierskiego Ministerstwa obrony krajowej) (art. IX, l. 1 ustawy wprowadzającej Ordynacyj egzekucyjną i dekret kancelarii nadwornej z dnia 29. września 1835, Z. u. s. Nr. 84).

§. 14.

Zresztą do sprzedaży papierów wartościowych winkulowanych na rzecz skarbu lub funduszu krajowego jako kaucja lub jako kaucja małżeńska stosują się przepisy §§ 5 aż do 9. Składając lub nadsyłając obligacje winkulowane na rzecz skarbu lub funduszu krajowego jako kaucja, w celu przepisania na inną osobę lub wyzwolenia takowych, dołączyć należyświadczenie urzędowe potwierdzające, że obligacja może być wyzwolona (§. 10).

§. 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1898.

Biliński r. w.

Gleispach r. w.

Na wszystkich podaniach kłaść należy
następującą liczbę czynności.

Liczba czynności

Na zasadzie wykonaln
z dnia
dozwolona została
W
zastępowan . . . przez
przeciw
W
celem ściągnięcia wykonalnej wierzytelności
w kwocie
z
egzekucya na majątku ruchomym
i egzekucya ta stosownie do uchwały podписанego sądu wykonana została
przez zajęcie opiewając . . . na

Numer

Z

Zarządzenie co do doręczenia:

1. Do c. k. Dyrekcyi dłużu państwa Wiedniu.
2. Do c. k. Kasy dłużu państwa w Wiedniu.

O czem uwiadamia się stosownie do §. 1, l. 1 rozporządzenia ministralnego z dnia 24. października 1897 (Dz. u. p. Nr. 249).

C. k. Sąd powiatowy

Oddział dnia

Form. Nr. 1. Uwadomienie kasy i Władzy (instytucji) asygnującej o zajęciu obligacji publicznych na imię oznaczone opiewających lub winkulowanych (§. 1, l. 1 r. m. z dnia 24. października 1897, Dz. u. p. Nr. 249).

Na wszystkich podaniach kłasę należy
następującą liczbę czynności.

Liczba czynności

W y k a z

zapis . . . dłużu państwa przez c. k. Sąd powiatowy
do c. k.
celem zarządzania przepisania na inne imię — wyzwolenia — podan . . . , na zasadzie uchwały c. k.
Sądu powiatowego
z dnia liczba czynności dnia
sprzedan

Rodzaj dłużu	Numer	Data	Kwota	Obecna intestacyja (opiewa na)	U w a g a

C. k. Sąd powiatowy
Oddział dnia

Form. Nr. 2. Wykaz sprzedanych obligacji publicznych w celu przepisania na inne imię lub wyzwolenia do Władzy lub instytucji do tego uprawnionej nadesłanych (§. 6 r. m. z dnia 24. października 1897, Dz. u. p. Nr. 249)

250.

Rozporządzenie wszystkich c. k. Ministerstw z dnia 24. października 1897,

tyczące się prowadzenia egzekucji na pretensach do skarbu lub do funduszu pod zarządem publicznym zostającego.

W przedmiocie wykonania postanowień zawartych w §. 295 Ordynacji egzekucyjnej (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79) a tyczących się prowadzenia egzekucji na pretensach do skarbu lub do funduszu pod zarządem publicznym zostającego, rozporządza się na zasadzie artykułu XL. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78, co następuje:

§ 1

Uchwały sądowe, któremi dozwala się egzekucji (§. 295 Ordynacji egzekucyjnej) lub zapowiedzenia (§§. 379, l. 3, 385 Ordynacji egzekucyjnej) co do wierzytelności pieniężnej służącej zobowiązaniu w obec skarbu albo funduszu pod zarządem publicznym zostającego, albo któremi egzekucja lub tymczasowe zarządzenie zostaje uchylone, winien sąd dorzucić tak kasie, w której zobowiązany może żądać zapłaty, jak i Władzy uprawnionej do asygnowania wypłaty.

Gdyby nie można uwiadomić jednocześnie kasy i Władzy asygnującej, winien sąd uwiadomić zawsze najpierw kasę, w razie potrzeby z zastosowaniem szybszego sposobu doręczenia.

Kasę właściwą wskazać ma na własne ryzyko wierzytel egzekucję prowadzący (§. 295 Ordynacji egzekucyjnej).

§. 2.

Kasa, otrzymawszy sądowy zakaz płacenia lub zapowiedzenie (§§. 295, 379, l. 3, 385 Ordynacji egzekucyjnej) tyczące się pretensi do skarbu państwa lub do funduszu pod zarządem publicznym zostającego, albo uchwałą sądową przekazującą takową wierzytelność (§§. 303, 305 Ordynacji egzekucyjnej), winna na tejże uchwałę sądową niezwłocznie po jej nadaniu zanotować chwilę, w której kasie została dorzczona, tudzież liczbę czynności, pod którą zapisana została w protokole podawczym kasy i w sposób przepisany zaciągnąć uchwałę do rejestru.

Jeżeli kasa sądzi, że zachodzą przeszkody do wykonania zakazu płacenia (zapowiedzenia) lub uchwały przekazującej, winna niezwłocznie uwiadomić o tem Władzę asygnującą.

§. 3.

Począwszy od doręczenia zakazu płacenia (zapowiedzenia), kasa winna na razie, aż do dalszego zarządzenia Władzy asygnującej, wstrzymać wypłatę kwoty zapowiedzeniem dotkniętej nawet w tym razie, gdyby wypłata była już asygnowana. Sądową uchwałę przekazującą może kasa wykonać dopiero po piśmiennem zarządzeniu Władzy asygnującej.

§. 4.

Władza asygnująca winna na podstawie ustaw istniejących zbadać dopuszczalność i wykonalność uchwały sądowej, którą jej zakomunikowano a w szczególności także dopuszczalność prowadzenia egzekucji na wierzytelności w zastaw danej lub zbadanie to poruczyć Władzy właściwej a następnie, podług wyniku tego badania, albo polecić kasię wykonanie uchwały sądowej, a to drogą telegraficzną, jeżeli wierzytel egzekucję prowadzący proponował to i koszta są pokryte, albo też uwiadomić sąd o przeszkodach do wykonania jego uchwały celem doniesienia o nich wierzytelowi egzekucję pro wądczemu lub wnioskodawcy.

Jeżeli Władza sądzi, że zakomunikowany jej zakaz płacenia (zapowiedzenie) sprzeciwia się ustawnom obowiązującym, a w szczególności, jeżeli dochody obowiązanego, pod porę pobierane, nie przewyższają kwoty, która jest od egzekucji wyłączona a zakaz płacenia (zapowiedzenie) wyjednany był w oczekiwaniu przyszłego podniesienia się tych dochodów, może drogą rekursu zbiąć uchwałę sądową (§. 295 Ordynacji egzekucyjnej), lub uwiadomić o tem urzędownie sąd egzekucyjny (§. 39, ustęp 2 Ordynacji egzekucyjnej).

Jeżeli rekurs ma być podany, Władza winna nadęshaną jej uchwałę sądową przesłać niezwłocznie c. k. prokuratorzy skarbu.

§. 5.

Jeżeli wypłatę takiej wierzytelności porucza się innej kasi, w takim razie kasię tej posłać należy z urzędu także zanotowane co do tej wierzytelności sądowe zakazy płacenia i przekazania.

§. 6.

Tej stronie, która uzyskała zajęcie lub przekazanie pretensji do skarbu państwa lub do funduszu pod zarządem publicznym zostającego, służy prawo tym sposobem nabyte, jeżeli wykonanie uchwały sądowej jest możliwe, od tej chwili, w której uchwała sądowa nadeszła do Władzy asygnującej.

Jeżeli do Władzy asygnującej nadzieją tego samego dnia zakazy płacenia na rzecz rozmaitych osób, tyczące się tej samej wierzytelności, prawa zastawu tych wierzycieli uważa się za równorzędne (§. 300 Ordynacji egzekucyjnej). W razie niedostateczności wierzytelności zajętej i przekazanej roszczenia zrealizować się mające łącznie z należtościami pobocznemi, należy sprostować w stosunku ich sum ogólnych (§. 300, ustęp 3 Ordynacji egzekucyjnej). Przekazaną sumę wierzytelności rozdzielać ma między kilka wykonalnych roszczeń równorzędnego z reguły Władza asygnująca. W przypadkach wątpliwych można przekazaną kwotę wierzytelności złożyć w sądzie.

§. 7.

Gdy sąd przekazuje wierzytelność służącą komuś w obec skarbu, kwota tej wierzytelności lub przekazana część takowej wypłacona być ma uprawnionemu do odebrania tylko za złożeniem pierwopisu uchwały przekazującej i za okazaniem pierwopisów dokumentów dłużnych, na których opiera się uchwała przekazująca.

Jeżeli osoba uprawniona do odebrania nie jest kasie znana, potrzeba dwóch znanych i zaufania godnych świadków do zapewnienia jej o tożsamości osoby.

Przyzwani świadkowie tożsamości winni otrzymać podpisem dokumenty odbioru a zarazem potwierdzić wyraźnie, że znają osobę odbierającą.

Sprawdzania tożsamości osoby, o ile w ogóle nie zachodzi pod tym względem wątpliwość, można zaniechać, jeżeli odbiór następuje za potwierdzeniem sądowym lub notaryalnie uwierzytelnionem.

Jeżeli odbiera nie sam uprawniony lecz jego pełnomocnik lub następca prawny, natem, o ile niema w tym względzie polecenia Władzy asygnującej, wymaga się złożenia odnośnego pełnomocnictwa lub dokumentu legitymacyjnego.

Jeżeli jest to dokument prywatny, powinien być uwierzytelniony.

Pełnomocnictwo lub dokument legitymacyjny należy zatrzymać dla bezpieczeństwa skarbu państwa i dołączyć do odpowiedniej pozycji dziennika.

Gdy idzie o zapłatę uskutecznianą ratami, jaką mianowicie są dochody służbowe i emerytalne, natem, przy pierwszym odbiorze zanotować należy główne znamiona okazanych dokumentów dłużnych i uskutecznione wypłaty częściowe zapisywać na złożonem przez wierzyciela wygotowaniu uchwały sądowej.

Jeżeli egzekucję prowadzi się na podstawie wekslu, kasa wypłacając ratę ma żądać, żeby wierzyciel wekslowy zanotował na pierwopsisie wekslu tę wypłaconą ratę i żeby ja kwitował na odpisie wekslu.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1898; tegoż samego dnia tracą moc swoją rozporządzenia wszystkich Ministerstw i Władz centralnych z dnia 9. maja 1860, Dz. u. p. Nr. 125, jakież rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. marca 1882, l. 23085 (Dz. rozp. Min. s. Nr. 10).

Badeni r. w.

Gautsch r. w.

Ledebür r. w.

Glanz r. w.

Welsersheimb r. w.

Biliński r. w.

Gleispach r. w.

Guttenberg r. w.

251.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu z dnia 24. października 1897,

w przedmiocie postępowania z zastawami lub przelewami dobrowolnie danymi a tyczącymi się pretensji do skarbu państwa, płatnych w kasach państwa.

§. 1.

Jeżeli kto pretensję do skarbu, płatną w kasie państwa, odstąpi całkiem lub po części trzeciemu lub dobrowolnie da w zastaw trzeciemu, uwiadomić należy o tem Władzę do asygnowania wypłaty uprawnioną a to z dołączeniem dowodu dokumentnego.

§. 2.

Władza winna zbadać przedstawione dowody i o ile przelew lub zastawienie nie są niewykonalne lub według ustaw istniejących niedopuszczalne, polecić kasię wykonanie i uwiadomienie stron. W razie oddalenia z żądaniem, oznajmić należy stronom powody.

§. 3.

Jeżeli w tym samym dniu, oprócz uwiadomień w §. 1 oznaczonych, nadziejają zapowiedzenia sądowe, tyczące się tej samej do skarbu pretensyi, natenczas, o ile zapiski idą koleją liczb, Władza asygnująca zarządzić ma złożenie w sądzie w myśl §. 1425 p. k. u. c. za pośrednictwem właściwej prokuratory skarbu. Zaniechać tego można tylko w takim przypadku, jeżeli interesowani żądają wypłacenia do rąk wspólnego wylegitymowanego pełnomocnika za kwitem onegoż.

§. 4.

Postanowienia §§. 1 aż do 3 stosują się także do zapisów dlułu państwa, opiewających na imię

lub przez położenie ostrzeżenia na pewien wyraźny cel przeznaczonych i do obligacyi, których spłacenie państwo wzięło na siebie.

W przypadkach tych c. k. Dyrekcyja dlułu państwa działa jako Władza asygnująca.

Postanowienie niniejsze nie narusza bezpośredniego przedstawiania takich obligacyi w kasie dlułu państwa w Wiedniu lub w kasach zakrajowych celem uskutecznienia przepisania na inne imię.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1898.

Biliński r. w.

Gleispach r. w.